

høiterede Landstingsmand for Kjøbenhavn (Ørsted) ansøgte, er kommen til Anvendelse; men jeg troer dog, at den kan komme til Anvendelse i enkelte Tilfælde. Uagtet jeg ikke kan paavise noget Tilfælde, hvor der er udstedt Bevilling, saa ere dog flere Tilfælde mig bekendte, hvor Præsterne boe i Kjøbstæder og have et Landsogn enten uden Kjøbstadsogn eller tilligemed et saadant, og i saadanne Tilfælde vil den kunne anvendes. Grunden til, at Præsten saaledes boer fratiggende fra Landsognet kan være forskjellig, men paa flere Steder ligger Grunden deri, at Præsten aldeles ingen Præstegaard har i vedkommende Sogn. Jeg troer vistnok ogsaa, at det er meget sjældent, naar Sognemændene engang ere komne i Besiddelse af deres Kirke, at de da sælge den igjen for det hele Sogn; thi de erkjende vistnok, at det er saa stort et Gode, at være i Besiddelse af deres egen Kirke, at dette ikke let vil kunne skee; men det er undertiden skeet i enkelte Sogne, naar en Enkelt af Kirkeierne er bleven forarmet, han da laaner af en af sine Medieiere en vis Sum Penge, og pantsætter sin Andeel af Kirken derfor, og saaledes skeer det ikke saa ganske sjældent, at den ene Nabo kan komme til at tage Tienden paa den andens Mark. Ligeledes er det ogsaa undertiden Tilfældet, at Fæsterne eie deres egen Kirke, og, uagtet Tienden da ikke ydes in natura, vil det jo dog meget ofte kunne skee, at den tiltrædende Fæster ikke kan enes med den fratrædende Fæster om Kirketienden, og at altsaa den fratrædende Fæster eller især hans Familie kan blive Eier af Tienden. Disse Tilfælde ere ikke saa ganske sjældne. — Den ærede 2den Landstingsmand for 7de Valgkreds (Nyholm) har allerede erkjendt, at Reiseomkostningerne i et hvert Tilfælde ville forøges ved en saadan dobbelt Foranstaltning, som han har tænkt sig; men jeg troer ikke, at det er Reiseomkostningerne, der ville forøges alene, thi det er jo klart, at, naar man kan foretage flere Ting paa eengang, kan der ordentligviis foretages meget mere i den samme Tid, og saaledes vil

det ogsaa skee i dette Tilfælde, at der ikke vil behøves meget længere Tid til at udføre den hele end til at udføre den halve Forretning, og i hvert Tilfælde vil der ikke behøves saa lang Tid mere, som den eventuelle Commissions Møder ville optage.

Udvalget erkjender i det Hele meget villigt, at det maaffee kunde være ønskeligt, at gaae ind paa mere gjennemgribende Reforme af hele Tiendelovgivningen end dem, de foreslaaede Paragrapher omhandle; men af de Grunde, som i Udvalgets Betænkning ere ansøgte, har man ikke troet, at der var Anledning til, saaledes som Sagen staaer og paa et saadant Overgangspunkt, at foreslaae saadanne yderligere Forandringer. Hvad det angaaer, at Tiendeteeren og Tiendeyderen kunde møde for et af Commissions Medlemmer og der prøve paa at blive forenede, da maa jeg for mit Vedkommende vel erkjende, at det kan være meget hensigtsmæssigt, uagtet det Samme vilde kunne skee ved, at de, istedetfor at gaae til et af Medlemmerne af Tiendecommissionen, kunde henvende sig til Forligelsescommissionen, og der prøve paa at komme til mindelig Overenskomst om Sagen, ligesom de heller ikke behøve at gaae saavidt, men kunne forene sig om Tiendens Convertering til en fast bestemt aarlig Afgift, og i Genhold til den ældre Lovgivning faae Approbation paa en saadan Forening i vedkommende Ministerium. Iøvrigt bør Commissionerne have deres Opmærksomhed henvendt paa disse forskjellige Cancelliskrivelser nemlig af 22de August 1826, 3die Marts 1827 og 26de August 1840, og naar disse blive fulgte paa alle Steder, og Commissionerne selv ville bidrage til Omkostningernes Indskrænkning, som det jo er at haabe, ville de dog paa de fleste Steder, som det er at ønske, ikke foraarsage altfor store Vanskeligheder.

Da Ingen videre begjerte Ordet, sattes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 39 Stemmer.